

Misal Sevgili

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2017

Sevdalanmak kurda kuşa,
Misal, sevgili;
Geçmez ki ömür titrek ışıktâ
Hele ki peyda olan sisi efkârın,
Demet demet çaldığım şarkılar
Yoksa avaz avaz söylediğim mi,
Yine darmaduman gönlün beratı
Ve toz konduramazken aşkın çatallı sesine,
Diri bir cümlede,
Kapıp koyuverdiğim ölümsüz çocuğun feryadı.

Kerelerce avutulduğum,
Aşkın közündeki telaşla yolunu beklediğim mutluluk iken
Ulaşılmazım,
Sen yine de azat et beni, demelerine kandığım
Hatta kandırıldığım,
İçin için kanadığım silik ruhun patavatsız ve destursuz inkârı
O debdebeli aşklarda pervazına ömrün,
Bir çentik daha atarken kader,
Gönülsüz bir ölüm işte
Denli densiz hangi cümleyse boyunduruğunda
Yetmedi pergelin deldiği kırık yüreğin izdüşümü
Kadar da pervasız bir rota adeta
Anlık bir sevinci kar saydığım.

Batılı ömrün kara lehçe;
Boyutsuzluğumun izi işte şu melun imge:
Bir de yalıtılmışlığım,
Yerli yersiz aldatılmışlığım,
Sihri aşkın nasıl da anlık,
Ölümü ümitlerin fazlasıyla sınırsız bir mevta,
Dediklerime de eklemeli belki de ne ise geçen yürekten,
Cebelleştikçe zulüm ile
Kefen niyetine şu zehri pompalar da vicdan benliğe,
Vazgeçerim hani olur da ansızın,

Beyitlerde gömerler beni,
Sair imge iken yüreğin tabutu,
Ellerimde kırık bir kalem,
Sanırsın ki hayatımın tek maruzatı.

İşkillenmek gün ve gece,
Def etmek hazanı ve hüznü;
Irmakları yüreğin sanır mısın ki beratı şu dizenin
Belki de ödemediğim kefarete yine aşkın vebali,
Ölmek ne güzel oysa
Doğacağımı bildiğim her yeni şiirde.

ŞİİRİN HİKAYESİ:

Aykırı tebensümler biriktirmek yüreğin ifratı,
Metruk gölgelerin kaykılmışlığı yine hüznü sirayet eden,
Şafak sancısı ömrün yitip giden baharı

Yine konuşlu kırık yüreğe.